

Sygnatura akt IV U 376/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 9 września 2020 r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy, IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w osobie SSR Magdaleny Piątkowskiej

po rozpoznaniu w dniu 9 września 2020 r. na posiedzeniu niejawnym w trybie art. 148¹ kpc

sprawy z odwołania S. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia 13 września 2019 r., (...)

o świadczenie rehabilitacyjne

I. oddala odwołanie,

II. zasądza od powoda S. D. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. kwotę 180 zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

UZASADNIENIE

Ubezpieczony S. D. odwołał się od decyzji ZUS o. w W., którą odmówiono mu wypłaty świadczenia rehabilitacyjnego w wysokości 100% podstawy wymiaru w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 29 listopada 2019 r. W uzasadnieniu wskazał, że wciąż odczuwa ból na skutek urazu kolana którego uznał 13 września 2019 r., ponadto wywołane tym kulenie spowodowało u niego zwyrodnienie stawu biodrowego lewego oraz przesunięcie kręgosłupa w odcinku L-S, a więc dolegliwości te są bezpośrednim skutkiem doznanego wypadku przy pracy.

W odpowiedzi organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych podnosząc, że podstawą wydania decyzji o przyznaniu świadczenia rehabilitacyjnego był ogólny zły stan zdrowia ubezpieczonego, zaś decydujące znaczenie miały występujące u niego zmiany zwyrodnieniowe w stawie biodrowym i kręgosłupie, które nie mają jednak związku z wypadkiem przy pracy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 29 listopada 2016 r. S. D. uległ wypadkowi przy pracy, skutkiem którego było uszkodzenie stawu kolanowego lewego

Dowód: bezsporne + wyrok Sądu Rejonowego (...)z dnia 11 września 2019 r. sygn. (...)dokumentacja powypadkowa (k. 7-16)

Na skutek wypadku przy pracy S. D. doznał urazu skrętnego kolana. Na skutek tego zdarzenia dały o sobie znać zmiany zwyrodnieniowe istniejące już wcześniej w jego lewym stawie kolanowym. S. D. cierpi ponadto na otyłość, zwyrodnienie kręgosłupa LS z wielopoziomową dyskopatią, zmiany zwyrodnieniowe lewego stawu biodrowego oraz dyskretny niedowład połowiczny lewostronny spowodowany przebyłym udarem. Schorzenia te nie mają związku z doznany wypadkiem przy pracy.

Dowód: dokumentacja medyczna (k. 26-27, 30-37, dokumentacja orzeczniczo-lekarska załączona do akt), opinia biegłego z zakresu ortopedii (k. 76-77)

Decyzją z dnia 10 lipca 2019 r. ZUS o. w W. przyznał S. D. prawo do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 17 lipca 2019 r. do 14 października 2019 r. w wysokości 90% podstawy wymiaru i od 15 października 2019 r. do 12 stycznia 2020 r. w wysokości 75% podstawy wymiaru w związku z ogólnym stanem zdrowia. Na skutek wniosku z 29 maja 2019 r. organ rentowy decyzją z dnia 13 września 2019 r. odmówił przyznania S. D. świadczenia rehabilitacyjnego w wysokości 100% podstawy wymiaru uznając, że niezdolność do pracy w okresie za który przyznano świadczenie nie pozostaje w związku z doznany wypadkiem przy pracy. (bezsporne)

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył:

Odwołanie podlegało oddaleniu.

Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił na podstawie opisanych wyżej dowodów. W zasadzie jedyną sporną okolicznością było, czy niezdolność do pracy w okresie od 17 lipca 2019 r. do 14 października 2019 r. i od 15 października 2019 r. do 12 stycznia 2020 r. była wynikiem wypadku przy pracy, który miał miejsce 29 listopada 2016 r. W tym zakresie Sąd oparł się na opinii biegłego z zakresu ortopedii oraz dokumentacji medycznej, z których to dowodów wynika w sposób niewątpliwy, że zmiany zwyrodnieniowe u ubezpieczonego już istniały w dacie wypadku, zaś doznany uraz jedynie te zmiany ujawnił. Zastrzeżenia do tej opinii złożone przez odwołującego się nie mogły zostać uwzględnione, gdyż nie podważają one prawidłowości i rzetelności sporządzonej przez biegłego opinii, a jedynie stanowią z nią gołosłowną polemikę opartą na przekonaniach odwołującego się. Pomija on zupełnie fakt, że poza zmianami zwyrodnieniowymi cierpi na szereg innych schorzeń (zaćma, zwyrodnienie kręgosłupa, niedowład lewej części ciała, nadciśnienie, otyłość), które przekładają się na jego ogólnie zły stan zdrowia a tym samym- niezdolność do pracy.

Świadczenie rehabilitacyjne z ubezpieczenia wypadkowego w wysokości 100% podstawy wymiaru przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokuje odzyskanie zdolności do pracy, przy czym niezdolność do pracy musi być skutkiem wypadku przy pracy lub choroby zawodowej (art. 6 ust.1 pkt. 1 i 2 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych). Mając na względzie, że schorzenia występujące u ubezpieczonego nie powstały na skutek wypadku przy pracy, lecz rozwinęły się niezależnie od tego zdarzenia, przysługuje mu jedynie świadczenie rehabilitacyjne w wysokości określonej ustawą z dnia 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Konkludując, decyzja organu rentowego była słuszna i merytorycznie trafna.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 K.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca proces obowiązana jest na wniosek strony przeciwnej zwrócić jej koszty niezbędne do celowego dochodzenia swych praw. Organ rentowy w związku z udziałem w postępowaniu poniósł koszty reprezentacji przez radcę prawnego, zgodnie zaś z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych stawka minimalna w tego typu sprawach wynosi 180 złotych.

Wobec tego orzeczono jak w sentencji.